

عنوان مقاله:

براساس نیم رخ تیپ بدنی پسران 9-13 ایران، کدام استان ها در رشته های رزمی مستعدتر هستند؟

محل انتشار:

دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمدرضا محمودخانی - پژوهشگر مرکز مطالعات و تحقیقات سازمان ورزش بسیج

علی پشابادی - پژوهشگر مرکز مطالعات و تحقیقات سازمان ورزش بسیج

مجید نیری - پژوهشگر مرکز مطالعات و تحقیقات سازمان ورزش بسیج

خلاصه مقاله:

آنتروپومتری بعنوان روشی غیر تهاجمی و ارزان شناخته می شود که اطلاعات فراوانی را در مدت زمانی کوتاه از تعداد زیادی آزمودنی به دست می دهد (1). مطالعات این حوزه بیان می کند که هر ورزش به ورزشکارانیا ابعاد و اندازه های بدنی خاصی نیاز دارد. نتایج برخی تحقیقات از ارتباط ویژگی های آنتروپومتریکی و تیپ بدن با عملکرد ورزشی، تشابه نوع پیکری بازیکنان جوان و بزرگسال یک رشته و ثبات تیپ بدنی درطول عمرحکایت دارد. با توجه به اینکه شاخص های پیکری تحت تأثیر عوامل ژنتیکی بوده و از تمرین و تغذیه تأثیر اندکی می پذیرند، این شاخص ها می توانند در شناسایی افراد مستعد سودمند باشند (2). بنابراین تقریباً در تمام مدل های استعدادیابی، از آزمون های آنتروپومتری بعنوان بخش مهمی از فرآیند غربالگری استفاده می شود (3،4،5). تجزیه و تحلیل عملکرد ورزشکاران در مسابقات بزرگ بین المللی و بازی هایالمپیک نشان می دهد که موفقیت یک ورزشکار از ترکیب توانمندی ورزشی و ساختمان و ترکیب بدنی تأثیر می پذیرد. از این رو ارزیابی ویژگی های پیکری و مقایسه آن با ورزشکاران نخبه، یکی از روش های پیشبینی امکان موفقیت افراد است (2و5). با توجه به فقدان هرگونه توصیفی در خصوص ویژگی های آنتروپومتریکی نونهالان کشور هدف از پژوهش حاضر، توصیف ویژگی های سوماتوتایپیک پسران 9 تا 13 ساله ایرانی با رویکرد آمایش سرزمینی و با تأ یکد بر تعیین قطب های کشور در ورزش های رزمی بر اساس نوع پیکریورزشکاران نخبه بود.

کلمات کلیدی:

استعدادیابی، تیپ بدنی، پیکرسنجی، ورزش های رزمی، نونهالان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/229939>

